

Utvecklingens process

Välkomna, mina allra käraste vänner. Ni alla här är välsignade. Lycka och kärlek följer sanningen – hängivenheten för sanningen, vad den än kan vara. Djupt i era hjärtan finns fröet till alla dessa möjligheter: sanning, kärlek, lycka, visdom och frid. Ni äger dessa egenskaper, dessa varandestillstånd, i riklig mängd och kvalitet. Det är upp till er att förverkliga dem, vilket ni gör genom att först föreställa er dessa möjligheter djupt inne i ert innersta väsen. Sedan föreställer ni er att ni sprider ut dessa slumrande möjligheter, väcker och sprider dem utåt, så att de växer inifrån er, ut i de yttre områdena av era liv.

Ämnet för kvällens föredrag är processen för utvecklingens resa, för den är en resa. Ni börjar alltmer lägga märke till den här processen allteftersom ni växer, genom era ansträngningar på er väg, som en organisk verklighet som förmedlar sig till er. Den har sina egna lagar, sina egna ordningsföljder, sin egen rytm, sin egen högsta visdom och sin egen inre mening. I början av din väg förnimmer du den endast diffust och stundvis, men allteftersom du fortskrider och blir mer förankrad i sanningen inom dig, ser du den här processen veckla ut sig som en levande, organismisk händelse.

Misstaget ni gör är att tro att denna organismiska händelse, denna process, är ett resultat av ert beslut att följa en sådan väg, en väg där man finner sig själv och utvecklas. Men detta är en missuppfattning. Processen finns alltid. Den enda skillnaden är att när du inte befinner dig på en väg som aktiverar en medvetenhet om din inre verklighet, när du fortfarande är blind och okunnig vad gäller dig själv och därför också vad gäller universum, måste du också vara helt omedveten om att denna process pågår inom dig. Så först av allt är det ytterst viktigt att ni förstår skillnaden, mina vänner. Processen är inte något som sker först efter att man har tagit steget in på en utvecklingsväg. Att påbörja och fortskrida på en sådan väg gör det möjligt för dig att fokusera din medvetenhet på något som alltid har funnits, men som du inte har lagt märke till, och du kommer att kunna följa processen genom att engagera egopersonligheten snarare än att låta den förbli kvar.

Detta är en annan aspekt av att väcka medvetandet och i detta avseendet är det här föredraget också en fortsättning på det föregående. Medvetandet inträffar inte plötsligt. Det är snarare en process av att vakna upp till något som alltid har funnits där. Ett uppvaknande medvetande

uppfattar plötsligt psykiska händelser, inre såväl som yttre händelser, tillstånd i jaget och i andra, förbindelser och inbördes relationer mellan människor och saker, mellan det individuella och det kosmiska medvetandet. Varför har det alltid funnits där? För att tiden endast är en illusion hos det begränsade sinnet. Begränsningen av detta sinne är också ansvarig för att inte uppfatta det som existerar. Allteftersom sinnet blir mindre begränsat, blir det i stånd att uppfatta det som existerar. Det kommer att göra en stor skillnad för er, mina vänner, att inte förväxla detta med ”händelsernas sekvens”, för denna nya uppfattningsförmåga kommer att aktivera en medvetandeaspekt hos er som ännu slumrar: er förmåga att uppfatta i verkligheten. I det slumrande tillståndet förväxlar ni alltid orsak och verkan, ni tittar alltid genom fel ände av teleskopet – och blir därmed ännu mer förvirrade.

Ni kan nu börja föreställa er processen för er inre utvecklingsresa som alltid närvarande och pågående, oavsett om ni vet om det eller inte. Låt oss nu tala mer specifikt om den här processen, så att ni kommer att få ytterligare hjälp i att förstå er själva och kan börja fokusera i rätt riktning. Jag skulle kunna definiera denna utvecklingsprocess som finns inom alla aspekter medvetande, alla individer och alla organismiska realiteter, som en pågående resa.

Människor har ofta drömmar där de antingen befinner sig på en tågresä eller är på väg att ta ett tåg och är oroliga för att missa det eller har missat tåget eller kliver av det. Nästan alla människor har dessa återkommande drömmar. De är universella drömmar som kommer sporadiskt. När de kommer, förmedlar de din relation till din egen process. Följer du tågets rörelse eller förblir du kvar? Processen fortsätter liksom tåget fortsätter sin resa, men egots medvetande har ett val. Det kan välja att följa med eller att stanna kvar. Valen görs inte alltid medvetet, men de görs likväl i en distinkt intentionalitet. När du inte råkar ha någon tågdröm är detta för övrigt inte ett tecken eller bevis på att du följer din inre resa. Det omedvetna kanske inte alltid lyckas sända sitt budskap till medvetandet, eller så kanske budskapen ges i en annan form.

När du till exempel väljer att gå in på en sådan väg, att söka inom dig och skapa mer mening ur ditt liv, är detta lika mycket ett val som när du väljer att inte göra det, oavsett grunderna och ursäkterna som du kan tänka ut åt dig själv. När du lever dagen som om den inte spelade någon roll, är detta ett lika aktivt och distinkt val som när du tillåter dig att känna den inre uppmaningen att följa din inre resa. När du är passiv och trög, är detta lika mycket ett val som när du är aktiv och tar initiativet. Alla dessa utgör val. Följer du med din inre utvecklingsprocess eller förblir du kvar?

Valet avgörs av hur mycket du ger efter för den ständigt existerande rädslan och motståndet som är så tragiskt malplacerade, för om du behöver frukta och göra motstånd mot något, är det icke-rörelsen, stagnationen, förnekandet av att följa med processen som utvecklas utifrån ditt innersta

väsen som den visaste och mest meningsfulla verklighet som går att föreställa sig. När ni motstår att följa den inre rörelsen, mina vänner, som är så mycket visare, så mycket mer djupgående än vad den mänskliga hjärnan kan tänka sig, fattar ni därför ett beslut som väger tungt. Det är viktigt för er att förstå vad detta beslut betyder. Vad innebär det? Och också, vilka är dess konsekvenser?

Jag vill här säga att i beslutet i fråga ligger mer än bara huruvida du vill gå in på en sådan väg som denna eller inte. Även om det generella beslutet för en sådan väg har fattats, kan det likväl finnas områden där en reservation bevaras. ”Jag kommer bara att gå så långt och inte längre. Här kommer jag inte att följa min rörelses inre tåg. Här eller där kommer jag att hålla fast och stanna kvar. Jag kommer inte att förändras i detta avseende. Jag kommer att gå så här långt och sedan kommer jag att kliva av tåget, även medan jag fortfarande följer arbetet på den här vägen inom andra områden.” Mina vänner, i den psykiska verkligheten är det alltså möjligt att vara på tåget i vissa avseenden, men utanför tåget i andra avseenden. Dessa andra avseenden väger tungt eftersom de skapar en obalans och en avvikelser. Klev ni av tåget inom vissa områden, mina vänner, och kanske uppehåller er på en mellanstation och försöker sedan gå på igen? Inser ni inte att tåget inte väntar? Din inre rörelse följer sin medfödda plan och när egot kliver av, fortsätter den inre rörelsen. Det blir då så mycket svårare att komma i kapp igen. När du befinner dig i en sådan belägenhet, upplever du långa, utdragna tillstånd där det finns disharmoni, oro, kris, depression, omvälvning.

Realistiskt sett är det naturligtvis helt omöjligt att alltid följa den inre rörelsen till exakt hundra procent. Vore ni så medvetna, skulle ni inte befinna er i det mänskliga tillståndet. Det mänskliga tillståndet är i sig ett resultat av en fränkoppling och man behöver därför kämpa för att återfinna förbindelsen med den inre verkligheten. Ingen människa, ingen som följer denna väg, kan skryta med att aldrig gå igenom perioder av mörker och kriser. De är oundvikliga och det är bra att det är så, eftersom själva dessa tillstånd utgör påminnelser, budskap och vägvisare för att sporra er att göra en fördubblad ansträngning för att finna harmonin igen med den individuella processens inre innebörd.

Jag talar här om utdragna tillstånd av disharmoni, flykt, motstånd i större skala mot att hantera vissa områden i jaget. Frågan kan enkelt uttryckas på följande sätt: Är du fullständigt hängiven hela dig själv, hela sanningen, ett fullständigt icke-undvikande och överlämnande till Guds vilja? Bara du kan ge ett sanningsenligt svar på den här frågan. Du kan enkelt veta svaret om du vill veta det. Du kan enkelt avgöra om och på vilket sätt du håller fast, vilka områdena är där du håller tillbaka och gör reservationer och var du förnekar den heliga process som din inre rörelse mot den gudomliga verkligheten utgör.

Någon form av strid krävs alltid för att få er att förstå er inre process tecken, budskap, riktningar, för att komma in i dess rytm igen. Varje uppehåll är en mycket större fördröjning än ni inser. När jag talar om fördröjning, vill jag inte ge intrycket av att du skyndsamt borde rusa in i din mentala inställning, utan att du bör inse och lära dig att tona in på din process rörelse och lära dig att förstå dess budskap och dess innebörd, liksom din rädsas och ditt motståndets innebörd som får dig att kliva av tåget och stanna kvar.

Om du verkligen undersöker rädsans och motståndets enkla kärna och översätter dess innebörd, kommer det som kommer upp oundvikligen att vara något som detta: ”Jag litar inte på den gudomliga verkligheten. Jag litar inte på det gudomliga livet. Jag litar inte på mitt högre jag. Jag litar inte på Guds skapelse och Guds vilja för och i mig. Jag litar hellre på mina egoförsvar och skyddsblockeringar, oavsett hur destruktiva de kan råka vara. Jag kanske beklagar denna destruktivitet, men eftersom jag litar mer på den än på Gud, kommer jag att fortsätta med den.” Du litar snarare på dina missuppfattningars skenbara verklighet, dina ynkliga rädsors och försvars verklighet, den falska trygghetens, illusionernas och lättjans verklighet, samt på lockelsen i minsta motståndets väg. Du litar särskilt på illusionen av att det inte är nödvändigt att följa med din utvecklingsprocess. Du förnekar därmed dig själv medvetenheten om att den ens existerar.

Du misstror den inre rörelsens skönhet och du litar på stagnation. Du misstror sanningen och litar på förnekandet av sanningen. Du litar på att stänga av din känslighet för din process budskap. Du ger aldrig dig själv ens chansen att ta reda på hur mycket du kan lita på Gud, på processen, på sanningen och det totala åtagandet att konfrontera allting som finns inom dig och därmed följa din process, samtidigt som du misströstar dina ständiga besvikelser och vägrar att koppla dem till det faktum att du konsekvent litar på fel saker. Du väljer att lita på önsketänkande. Du följer mottot att det du inte vet om, existerar inte och kommer inte att skada dig. Du förnekar att du går miste om att uppfylla potentialen inom dig. Du skapar således mer illusion, mer falsk verklighet och blir mer frånkopplad, förvirrad, tom – och väljer att inte förstå varför och anklagar livet för att vara dåligt. Du är rädd för och står emot sanningen och skönheten, den goda verkligheten som du skulle kunna leva i. Allt detta kanske inte gäller för hela dig, men även om det gäller endast en del av dig, för någon aspekt, representerar det slöseri och onödig kamp.

Överväg allt detta, mina vänner. Begrunda frågan om malplacerad tillit och malplacerad misstro som får dig att besluta dig för att kliva av tåget och stanna kvar, även om det bara är tillfälligt. Det är mycket viktigt att du inför dig själv svarar för dina beslut och har tillit till och konfronterar dessa frågor, även om du undgår att veta att du fattar beslut varje dag och varje timme av ditt liv. Dessa utgör beslut om vad du ska tänka, hur du ska se på händelser i ditt liv och dina reaktioner på dem, huruvida du ska rikta din uppmärksamhet i ditt dagliga liv mot dina inre realiteters yttre projiceringar eller mot de inre realiteterna i sig. Alla dessa utgör beslut som du fattar hela tiden.

Om du prövar dig själv vad gäller dessa besluts innebörd – och att de verkligen utgör beslut – kommer du åtminstone att hejda skapandet av en illusorisk och falsk verklighet som ger så mycket smärta och rädsla. ”Illusorisk verklighet” kan låta som en motsägelse, men det är det inte, för ni åstadkommer och tror ständigt på tillfälliga, illusoriska verkligheter. Livet på jorden är det bästa exemplet på det.

Det är därför absolut nödvändigt att du på djupet frågar dig själv hur du relaterar till din egen process och vad detta innebär. Sedan, när du har svarat dig själv, bör nästa fråga vara, vad innebär detta svar? Tillåter du verkligen denna inre rörelse att vägleda dig? Det är bara i början av varje sådant beslut som det verkar ansträngande att fatta det. Men den ansträngningen är i sig en av illusionerna som du har skapat genom att ständigt tro på falskhet – i detta fall att icke-rörelse är fri från ansträngning och att rörelse är kamp. Ansträngningen ligger i själva verket i att stanna kvar och motstå rörelsen, medan frihet från ansträngning, lätthet och inre avslappning ligger i harmonin som upprättas mellan egot och rörelsens inre process genom beslutet att följa med i samma hastighet, att upptäcka din process innebörd.

Detta leder mig till nästa aspekt av detta ämne, som är att det inte finns någon händelse i ditt liv, stor eller liten, yttre eller inre, som inte utgör ett inneboende budskap eller en meningsfull manifestation av hela processen. Din uppgift och väg består i att tyda dessa budskap, att förstå innebörden bakom händelser eller sinnesstämningar som du befinner dig i. I den grad som du medvetet bemödar dig för att göra det, kommer du att lyckas, om än inte omedelbart och inte alltid i en rak linje. Men innebörden kommer att utvecklas, säkert och obönhörligt. Ju mer så är fallet, desto djupare kommer din trygghet, frid och glädje att bli. Omvänt kommer meningen med ditt liv och dina upplevelser, dina sinnesstämningar och sinnestillstånd, aldrig att anta en djupare mening utan allvarliga ansträngningar och ett allvarligt åtagande. I samma grad som du inte gör denna ansträngning och detta åtagande, kommer ditt liv vara sterilt och ångestfyllt.

När man upplever händelser som isolerade, slumpmässiga skeenden, måste livet framstå som meningslöst, skrämmande, förvirrande och betungande. När du börjar förnimma den otroliga meningsfullheten i, den mycket större visdomen i och syftet med varje händelse – hur den är djupt förbunden med och utgör en del av den visa och stärkande helheten av ditt liv, av livets ordningsföljder – då måste all rädsla och förvirring försvinna, eftersom allting du upplever har sin djupaste mening och sitt djupaste sammanhang. Denna medvetenhet kan upprättas först när ditt yttre medvetande är villigt att göra ansträngningen för att övervinna den alltid befintliga frestelsen att ge efter i minsta motståndets riktning. Vanligtvis lägger ni den bara åt sidan – den här händelsen eller den där inre sinnesstämningen eller det där inre klimatet eller ett visst känslomässigt reaktionstillstånd – som en av dessa saker som sker på grund av en isolerad, fränkopplad tillfällighet. Även om ni kanske inte längre ger läpparnas bekännelse åt slumpen, är

era känslomässiga reaktioner fortfarande inriktade på den, som om er upplevelse vore en produkt av ”det”. ”Om bara det ena eller andra skulle ha skett på ett annat sätt, då skulle jag vara lycklig” eller ”Om bara just den här personen kunde reagera annorlunda, då skulle allting vara väl” – dessa välbekanta reaktioner, även om de inte nödvändigtvis uttrycks i just dessa ord, indikerar en kvardröjande tro på att livet är slumpartat och att ditt sinnestillstånd beror på andra och på omständigheter som har lite, om något, att göra med en meningsfull verklighet bortom ytan. Detta är anledningen till att ni blir deprimerade, oroliga, förvirrade. Det är bara när du frågar dig själv vadhelst du råkar ut för, varje dag och varje timme av ditt liv – ”Hur skulle detta kunna vara ett budskap eller en återspeglning eller en indikation eller ett tecken på en helhetsbild vad gäller mitt liv och dess kurs som jag fortfarande inte helt greppar?” – som du kommer att erhålla meningsfulla svar, som den inre sammanhängande verkligheten kommer att uppenbara sig för dig. Då kommer alla de små bitarna av ditt liv, dina upplevelser, ditt sinnestillstånd, att falla på plats.

Tro mig, mina vänner, det finns ingenting som ni upplever som inte behöver vara precis så som det är. Detta beror inte på att någon gudom förutbestämmer det åt er i en anda av straff eller belöning. Detta slags tänkande missar helt poängen. Det är mycket snarare så här: Dina upplevelser är resultatet av var du befinner dig på din resa i din egen process. Detta är anledningen till att du inte kan befinna dig på någon annan plats.

Låt oss anta att en organism, mänsklig eller någon annan, är mycket arg, mycket självavvisande, mycket otålig på grund av att dess egen växandeprocess bara har uppnåtts till hälften. Låt oss anta att ett barn är argt och otåligt, skyldigt och självavvisande på grund av att det ännu inte är en vuxen individ. Vore inte detta dåraktigt? Växandeprocessen är i sig vacker, meningsfull och något att respektera. Det är samma sak med utvecklingsprocessen som innefattar reningen av förvrängningar och negativitet. Om en organism bara har vuxit till hälften, är detta precis där den organismen befinner sig och att skälla på den – eller att den skäller på sig själv – är meningslöst. Bara när detta tillstånd accepteras fullt ut och inte hindras, när dess innebörd med dess implikationer är tydliga – vilket innefattar en utvärdering av negativitetens effekt – är växandeprocessen fri att utvecklas. Detta att avvisa det nuvarande tillståndet samt ilskan över det, utgör hinder som är som barrikader som förhindrar ”tåget” att följa sin rutt. Om man tillämpar den här principen på den fysiska nivån är det lätt att se. Föreställ er att man pressar in en växande fysisk organism i en tät behållare. Detta skulle omintetgöra växandet och lamslå organismen. Det är samma sak med mentala och psykiska processer. Att missförstå växandets dynamik, mening och nödvändighet – med dess reningsprocess, medvetandeutvidgning och fördjupning av varseblivningen – och därmed känna sig otålig över sitt nuvarande tillstånd – leder bara till självhat, förnekelse, förträngning, självrättfärdigande och projicering på andra. Detta leder i sin tur till mer negativitet, verklig skuld och förvirring – kort sagt, till att den växande organismen lamslås.

Ytligt sett kan det se ut som att denna otåliga inställning till jagets begränsade tillstånd indikerar en iver att växa och god vilja i riktning mot ett mer fulländat tillstånd och medvetande. Dessa egenskaper är naturligtvis de ursprungliga gudomliga kvalifikationerna bakom det förvrängda uttrycket – och detta är bra att veta. Men det är lika viktigt att veta att sättet som detta manifesterar sig på är förvrängt och är långt ifrån främjandet av växandeprocessen.

Du kan se var du befinner dig när du väl frigör dig från förnekelsen av ditt nuvarande tillstånd, den ytterligare, onödiga börd som detta utgör. Att förneka och trycka undan leder till självrättfärdigande, destruktiv skuld och att man skyller på andra. Arbetet på denna väg hjälper er att släppa dessa bördor. Du kan då uppfatta ditt nuvarande tillstånd, för vilket du har trätt in i utvecklingsprocessen och för vilket du har slutit avtal för en kedja av inkarnationer. Du är därmed en del av den gudomliga planen att föra in ljus i tomrummet. Varhelst ditt manifesta medvetande har ”glömt” sin förbindelse och förlorat kontakten med sin gudomliga natur, där ligger din uppgift som är ämnad att återupprätta förbindelsen.

En okunnighet om dessa principer och sanningar leder till att man hatar det ofullständiga, nuvarande tillståndet, vilket i sin tur resulterar i ett hat mot jaget, därmed en rädsla för jaget, därmed ett motstånd mot ditt väsen som helhet, mot att se på det opartiskt, bedöma det objektivt och ingjuta det med sanning. Ni kan här se de psykiska händelsernas logiska följd tydligt demonstrerad. När du inte längre är rädd för och hatar dig själv, kommer du inte att vara rädd för och göra motstånd mot resan. Du kommer att följa med i den. När du inte har något att vara rädd för inom dig, har du inget att vara rädd för på livets resa, i förändringens resa. Du kommer tvärtom att leta efter de olika landskapen med glädje och spänning, i fullständig tillit. Ni måste förstå, mina vänner, det obönhörliga sambandet mellan rädsla för jaget och rädsla för livet, i motsats till att vara fullständigt hängiven hela jaget och den därmed tilltagande förlusten av rädsla för jaget, den tilltagande tilliten till jaget och till livet. Att fullt ut vara hängiven dig själv innebär att fullt ut vara hängiven att harmoniskt följa med rörelsen i din process. Att hata och avvisa ditt nuvarande tillstånd innebär att vara rädd för dig själv, vilket innebär att hindra resan och rörelsen. Det innebär ”att missa tåget”.

Varje process är i sig din egen, olik någon annan. Varje individ har sin egen verklighet, även om denna verklighet måste vara i överensstämmelse med den universella verkligheten och vila i dess lagar och sanningar. Genom att acceptera tillståndet som du befinner dig i, följer du med rörelsen, din process och låter utan rädsla det som kan finnas där komma fram. Mina vänner, låt dessa ord vara en sporre och inspiration för er att mer helhjärtat och fullständigt vara hängivna hela era själv, för på så sätt kommer ni att hitta tilliten till er inre process och förstå dess sant himmelska skönhet! Du kommer att känna dess språk som kommer att kommunicera sig till dig och genom

vilket du upptäcker den omätliga skönheten i denna process, dess visdom, dess innebörd och friden som inryms i den. Du kommer att känna den pågående livfullhet som du vet att du äger och är en del av, oavsett yttre manifestationer. De yttre manifestationerna utgör, som jag nämnde, i sig en meningsfull och levande del av helheten, även om de tillfälligt kan tyckas vara smärtsamma, motbjudande och sakna liv. Men när du gör kopplingen mellan manifestationerna och din process, måste din uppfattning drastiskt förändras. Vad du upplevde som meningslöst – och därför skrämmande och motbjudande – blir plötsligt fyllt med gudomlig mening.

Det finns ett antal lagar som gäller för den inre utvecklingsprocessen. Dessa lagar får inte förväxlas med de allmänna universella lagarna, som gäller för alla medvetandetillstånd och för alla varelser. De sistnämnda gäller för dem som befinner sig bortom utvecklingsprocessen, för dem som ännu inte befinner sig i den, liksom för dem som befinner sig i den. Men sedan finns det lagar för processen i sig, som endast gäller för dem som har trätt in i den här processen. Vissa av dessa lagar kommer ni att lära er under loppet av våra framtida föredrag. Nu skulle jag vilja tala om två viktiga sådana lagar, som kommer att vara mycket användbara för er att arbeta med.

Den första lagen är att ju längre det inre medvetandet har framskridit i din process – eller för att uttrycka det annorlunda, ju större den andliga potentialen är att följa med i processen, att vara medveten om den och att förstå den och dess innebörd – desto större måste återverkningarna vara om denna potential inte utvecklas. Om du till exempel är redo att följa en sådan krävande väg bestående av självkonfrontation och växande, men du står emot dina upplevelser och sinnestillstånd, kommer du att sakna frid, glädje, mening och livfullhet. Så är inte fallet med en individ som helt enkelt ännu inte befinner sig vid den tidpunkt där en sådan väg kan följas.

När jag talar om återverkningar, menar jag inte nödvändigtvis tragedi, även om detta också utgör en del av det. Ju större avvikelsen är mellan din andliga potential och den faktiska riktningen du tar i livet är, desto svårare blir dina upplevelser. Men ofta är det inte en tragisk händelse som indikerar en sådan avvikelse. Det kan ännu oftare vara ett kroniskt tillstånd av depression, oro och avsaknad av inre förbindelse. Samma princip gäller för dem som redan befinner sig på en sådan väg. De kan på det hela taget vara hängivna den, men behåller en del inom sig reserverad. De är inte helhjärtat engagerade i processen med hela sig själva, de håller tillbaka i rädsla, skam, hemlighetsmakeri och i önsketänkandet om att detta inte kommer att spela någon roll. Den resulterande och oundvikliga blindheten, även om den bara är tillfällig, måste uppvisa upplevelser som är förbryllande, smärtsamma, oroande, förvirrande eller som helt enkelt berövar dig din tillfälliga frid.

Lär dig att betrakta ditt dagliga, till och med ditt timliga liv, för att se vad dina sinnesstämningar, dina upplevelser och varseblivningar avslöjar om din process. Du kommer då att följa med

processen och inse att störningen är en återspeglning av en viss blindhet. Blindheten ligger ofta i en helt annan riktning än den som du halvt medvetet fruktar och förmodar. I samma stund som du vet detta, har du friheten och möjligheten att använda denna vetskap som din mätare, din port, din nyckel.

Måste man tillåta avvikelsen mellan processen och egots tillstånd att ansamlas till mer störande element, så att återverkningarna blir mer obehagliga? Detta är inte ett straff, mina vänner. Det är Guds nåd som har gjort det så, för att hjälpa dig att inte stanna kvar i en meningslösa stagnation, för att ge dig drivkraften, om du bara väljer att öppna ögonen, att använda dessa upplevelser och be djupt om vägledning för att förstå, att låta dig vara öppen för vägledningen och lägga din tillit i Guds vilja och följa med den. Låt dig bäras med den.

Lägg å ena sidan all ansträngning som är möjlig på att se, på att förstå, på att söka djupt efter innebörden, på att övervinna motståndet. Överlämna dig å andra sidan till den inre rörelsen som kommer att bära dig. Dessa inställningar strider inte mot varandra. De är ömsesidigt beroende. Använd egots positiva egenskaper till ansträngningen att övervinna motstånd och överlämna också egots kontroll till den gudomliga inre viljans och rörelsens vägledning. Ni har potentialen att, om ni upprätthåller detta, skapa ett felfritt rofyllt och lyckligt liv. När man befinner sig i det mänskliga, blinda skalet, måste man brottas med de ännu oförverkligade och outvecklade aspekterna inom sig. Använd varje tillfälle för att undvika att bli kvar. Detta kommer att förhindra återverkningar i avsevärd grad. Graden är verklig allt som betyder något, för en viss blindhet är, som jag sa, oundviklig.

Ju mer din väg fortskrider, desto mer medveten blir du om processens inre innebörd. Du kan ta den minsta störande sinnesstämning och fråga dig: "Vad innebär detta för min inre process? Var är jag blind? Vad skulle jag kunna se annorlunda?"

Den andra lagen som jag vill tala om är att se samband. När samband upptäcks, utvecklas processen i sin fulla prakt. När sambanden inte upptäcks, förblir processen dold och händelser framstår som isolerade och oroväckande. Ni behöver upptäcka samband främst mellan era yttre upplevelser och den inre processen å ena sidan, och mellan inre inställningar som inte tycks ha någon koppling alls till varandra å den andra. Låt mig kort tala om båda.

Det första – sambanden mellan det yttre livet, dina inre sinnesstämningar, reaktioner och processen – kan endast upptäckas på det sätt jag tidigare sa: Överväg först möjligheten att ett sådant samband finns, öppna dig för dess förverkligande. I samma stund som du ställer den frågan och öppnar dig för att ta emot svaret, kommer innebörden att kommunicera sig till dig, förr eller senare. Allteftersom innebörden blir tydlig, allteftersom du börjar se alla upplevelser som

inneboende meningsfulla händelser som relaterar till din inre totala verklighet och till hela din väg, liksom varje partikel av den, kommer du att erhålla en helt ny och oändligt mycket mer sammanhängande förståelse av livet.

Den andra kategorin, att upptäcka sambanden mellan inre aspekter – problematiska aspekter exempelvis – är något som ni börjar uppleva allteftersom ni skrider framåt på er väg. Men mycket mer av detta kan och kommer att ske. Du upptäcker under din väg synbarligen isolerade problem – yttre såväl som inre – såsom brister, tillkortakommanden, orenheter, konflikter, svårigheter vars inre dynamik du hittills har ignorerat – och de ser ut att inte ha något att göra med varandra. Och samtidigt, allteftersom du går djupare, finns det ett direkt samband mellan de synbarligen separata inställningarna och aspekterna.

Vilket samband skulle det exempelvis kunna finnas mellan en svårighet att upprätta uppfyllande relationer och en blockering i din karriär? Eller vilket samband skulle kunna finnas mellan en girig och påträngande inställning och, låt oss säga, en sexuell otillfredsställelse? Eller mellan undergivenhet, bristande självhävdelse å ena sidan och dold fiendlighet å andra sidan? Jag skulle kunna nämna många fler sådana exempel. Att se sambandet mellan dem kommer att ge dig en stärkande känsla av mening och en ny förståelse. Plötsligt är saker inte längre så fragmenterade och oroväckande.

Först kanske du bara anar övergripande samband, men lite i taget kommer det att bli en verklig och stark förståelse på djupet. Alla delar av helheten hänger samman. Det finns ingenting inom dig som inte hänger samman med allting annat, oavsett om det är bra, dåligt eller likgiltigt, positivt eller negativt. Inte bara hänger olika positiva aspekter som ser ut att vara av olika slag samman, inte bara hänger olika negativa aspekter samman, utan positiva och negativa aspekter är också direkt sammankopplade på en inre nivå.

För att fastställa sambanden kan och bör du använda dina mentala förmågor i den grad du nu kan i en anda av att öva ditt sinne. Men insikterna måste i första hand komma inifrån. Du måste tillåta de intuitiva förmågorna att förse dig med sambanden. Då kommer allting att anta en ny form, en ny skepnad.

Det är mycket viktigt för er att förstå båda dessa lagar. En sådan förståelse kommer att hjälpa er att göra det avsiktliga valet att ta reda på vad ditt yttre liv innebär vad gäller din inre process. Förnya det dagliga valet och åtagandet att lita på den processens rörelse. Följ den och stanna inte kvar. Ju mer du gör detta, desto mer upprymt kommer ditt medvetande och energisystem att bli, desto mer glädjefyllt, fridfullt, tryggt och meningsfullt kommer ditt liv att vara – meningsfullt vad gäller den fulla skaparprocessen, inte bara för just denna enda enskilda livstid. Du kommer att på

ett djupgående sätt veta och förnimma att du är en del av en större process i vilken denna lilla livstid endast är en liten länk i en mycket lång kedja.

När jag lämnar er med välsignelser och kärlek, vill jag säga till er alla att det finns så mycket växande, så mycket förändring som äger rum hos så många av mina vänner. Det finns så mycket uppriktig hängivenhet för er väg och så många verkliga frukter som ni börjar skörda. Detta är en vacker syn för oss i anden. Vi ser formen av det, vi ser ljuset och härligheten av det. Och vi vet värdet av det, hur ni bidrar till hela livet med varje litet, enskilt framsteg ni gör. Ni är välsignade, alla ni, mina käraste, käraste vänner. Var i frid.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12